

døren og ikke mødes igen, eller om man skal sige: Vi mener faktisk, at der trods alt, i og med at dialogen er startet på dette niveau med menneskerettigheder som et af elementerne, er anledning til at mødes igen. Det er det sidste, man har gjort, og derfor er der også aftalt et møde i London, hvor man efterfølgende skal drøfte nogle af disse sager.

Personligt ser jeg gerne, at det ender med, at man kan sende en international undersøgelsesdelegation af sted for at få afklaret denne situation, men jeg mener ikke, at man på nuværende tidspunkt er nået dertil, hvor man skal presse citronen ved at formulere sig på en måde, så man fastlåser sig i en forhandlingssituation med Algeriet. Det kan der altid være forskellige vurderinger af, og jeg er også klar over, at vi her er uenige med Enhedslisten.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Mener fru Lotte Henriksen virkelig, at det vil være at presse citronen, at det vil være at smække med døren, hvis vi her i Folketinget i dag vedtager, at vi opfordrer den danske regering til at arbejde for, at de algeriske myndigheder accepterer en uvildig undersøgelse? Vil det virkelig være at smække med døren eller presse citronen? Eller at vi vedtager hr. Henning Gjellerods ganske fortrinlige formuleringer? Jeg er meget klar til, at vi trækker vores forslag til vedtagelse tilbage og udelukkende sætter dette afsnit fra hr. Henning Gjellerods udmærkede artikel til afstemning, men vil det virkelig være at presse citronen?

Det, der er mit problem, er, at jeg har lidt svært ved at forstå, om regeringen støtter kravet om en uvildig undersøgelse, og om regeringen vil sige, at den støtter kravet om en uvildig undersøgelse. Det kan fru Lotte Henriksen selvfølgelig ikke uden videre svare på, men hun kan jo svare på, om det vil være et stort problem, at vi her i Folketinget vedtager, at det går vi som Folketing ind for.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge fru Lotte Henriksen, om hun kan forstå, at vi har den bekymring, at når man ikke rigtig fra den danske regerings side, fra Socialdemokratiets side og fra EU's side har gjort sig klart, hvad det er, man vil opnå, og hvad man vil forsøge at få gennemført, bliver alle disse tilsagn om associeringsaftaler og støt-

te til det algeriske militærdiktatur bare noget, som de politisk kan indkassere.

Kan Socialdemokratiet sætte sig ind i, hvad det er for en bekymring, vi har? Fru Lotte Henriksen vil vel formentlig give mig ret i, at det ikke tidligere er set i forbindelse med forhandlinger om associeringsaftaler, at man seriøst fra EU's side har stillet konkrete krav til opfyldelse af menneskerettigheder som forudsætning for at indgå disse aftaler. Jeg har i hvert fald ikke hørt om det før, og så må ministeren oplyse, om sådanne konkrete krav har været krævet opfyldt. Det tror jeg ikke. Det er jo et af problemerne med disse aftaler, og vi vender tilbage til det under et senere punkt på dagsordenen, men kan Socialdemokratiet forstå, at vi andre er bekymret over, at man bare blåstempler regimet og reelt ikke stiller krav til en anden udvikling?

(Kort bemærkning).

Lotte Henriksen (S):

Man skal ikke tage fejl. Algeriet har ikke set EU-trojka-besøget som en visit. Det er da klart, at man har set dette besøg af EU-trojkaen som et problem for landet, og som jeg sagde før, er det ikke et spørgsmål om, at jeg er bange for, at vi skal smække med døren. Jeg er bange for, at regeringen i Algeriet smækker med døren i en forhandlingssituation, hvor jeg klart har den opfattelse, at der netop nu er sket en åbning i forhold til, at EU-trojkaen har haft mulighed for at drøfte nogle af disse aspekter med Algeriets regering, og det var baggrunden for min vurdering før.

Jeg forstår godt bekymringen fra Enhedslistens side, og jeg forstår også bekymringen i forhold til debatten om, hvad man vil opnå i EU, og som jeg selv pegede på, forstår jeg også bekymringen, fordi vi alle ved, hvilken rolle Frankrig har spillet. Frankrig sætter sig ikke ned og er bovlam, fordi situationen nu har ændret sig, som den har, så på den måde forstår jeg så udmærket bekymringen.

Det betyder da også, at jeg fortsat mener, at det pres, som vi fra dansk side har lagt i EU, skal vi fortsætte med og også meget gerne intensivere. Det er i øvrigt også min holdning, at når vi har valgt at være med i EU, og når vi også ønsker, at der skal foregå en udenrigspolitisk koordinering i EU-regi, mener og tror jeg også, at vi lige her og nu når længst med det.

Dermed er vi som to partier også helt uenige om, hvordan man skal håndtere det her, men dermed har jeg ikke sagt, at vi skal lukke øjnene